

AZ ÖNCÉLON TÚL

„A lényeg, hogy beszéljünk magyarul, de szépen!”
(Darai Zsófia Dominika)

Mai világunkban szinte negatív szállóigévé vált az „Ezek a mai fiatalok...” kifejezés. Szerencsére van ellenpélda is. Hadd említsek egyet:

E hónapban rendezte meg a Kazinczy-díj Alapítvány az 51. Szép magyar beszéd versenyét Győrött, melyen 20 gimnazista és 15 szakközépiskolás tanuló jutalmaztak Kazinczy-éremmel. Az elnevezés beszédes – szépkiejtési küzdelem folyik a fiatalok közt.

Megyénk tehetségei közül hárman – *Darai Zsófia Dominika, Sükköd Gergő, Balogh Péter* – tértek haza érmmel a

alapítványok, példaként az Anyanyelvápolók Szövetsége vagy az Edes Anyanyelvünk.

Az ifjak ténykedése mégis számottevő. Szerintük az érhető, megfontolt, logikus beszéd még a gondolkodásunknak is jót tesz. Letisztultabb belső világot alakít ki, javítja a beszédkészséget bármely szituációban. Rengeteget tanulhatunk az írktól, a költőtől, arról nem beszélve, mennyi lehetőségetünk van válaszrani. Mindenki, még a legnagyobb lázadó is leemelhet egy hozzá illő kötetet a polcáról. A műveltség, olvasottság nem gáz... só!.

Zsófia számára azért is különleges volt a verseny, mivel szabadon választott szövege

FOTÓ: CÖDE ANDREA

kezülkben, és biztonsággal a szívükben.

Ezek a mai fiatalok viszont nem csak maguk miatt, vagy az irodalom ötszért járták végig a döntőhöz vezető utat. Szeretnék felhívni a figyelmet ezzel valamine. Darai Zsófiával volt lehetőségem erről beszélgetni.

Elmondta, kedvtelésnek indult mindez, még az édesanyja csikos-pótyós könyvei által. Mára azonban stabil céljá nőtte ki magát: a döntő valamennyi résztvevője nevében mondta, szeretnék népszerűsíteni a magyar nyelvet, tudatosítani a fiatalokban azt, misoda kincs van a birtokukban. Minderre persze vannak

megegyezett azzal, amit felkészítő tanára, a szintén Kazinczy-díjas *Kezerné Szalai Éva* tanárnő mondott el a zsűrinek második gimnazista korában (Szabó Lőrinc: *Technika és költészet*). „Tanárnőm indított el ezen az úton, nekikite algha hinném el, hogy egy lány is versenyebe szállhat itt. Tényleg elismerés és igen nagy szó ez” – zárta a beszélgetést ifjú díjazottnk.

Ó, ezek a mai fiatalok... Még a végén kiderül, hogy tán nincs akkora baj a világgal, csak meg kell benne találni a helyünket.

Beszédes Mónika 10.e
Széchenyi szakközép.,
Székeshétvár

Czinki Ferenc, Schoblocher Barbara, valamint Jancsó Gábor a felhív

Koleszunk vendége volt a Nemes Nagy Agnes-héten a rendhagyó irodalomóra keretében *Czinki Ferenc*, illetve *Schoblocher Barbara* és *Jancsó Gábor*, a Blahalouisiana együttes két tagja.

Az előadás után őket faggattam.

Memnit emel a műsor színvonalán, ha egy előadást megzenésítenek?

Feri: Úgy vélem, mindenképpen emeli a színvonalat. En azt vettem észre, hogy egészen más-hogy olvasok fel, ha szóli alatta a zene. Meg erre felé tartanak az irodalmi estek. Nagyon sokan dolgoznak így, hogy zenét tesznek a felolvasás alá, és ez szerintem mindkét műfajnak segít, és a műfajok találkozására izgalmas szokott lenni.

Néhány nap, és

Mintha csak tegnap lett volna, hogy kis gólyaként beléptünk a nagy gimnázium kapuin, most pedig már csak egy lépésre vagyunk a felsőoktatástól, vagy éppen már a munkától.

Azt hittnék, hogy nagyon lassan fog telni az idő, és valószerűleg ott és akkor úgy is volt, de így visszagondolva nem is volt olyan hosszú az az öt év, azonban még nincs vége.

„Állítólag már akkorig tartam, amikor még nem tudtam írni”

Egyébként nagyon sokáig irkább kritikusként meg írsá íróként működtem a főiskola után, s mostanában kezdek

A következő hetekben bícsúznak a tanárainktól a műsor és persze szeretnéd f májában, amit a szomszédágon kívüli mindenki vár.

Sok előkészülettel és ten zéssel jár, hiszen engedé kell kémi a megfelelő hely vonalat, és persze a daló sem árt gyakorolni.

Mivel már igen közel az írásbeli, így mindenki van foglalva a felkészülés